GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

Un Estat trampós.

Opinió | 08/05/2007 | 12:06

Tan senzill com sembla el criteri de l'ius soli, aplicat a tot allò que pertany al nostre territori!

*Francesc Sanuy

Sembla que, finalment, tothom s'ha adonat dels límits que els successius ribots han imposat al nostre autogovern. Eren previsibles les resistències numantines a la cessió de poder i competències, però no es podien imaginar la duresa i la determinació dels poders fàctics impulsors de la involució autonòmica ni, sobretot, l'actuació tramposa que l'Administració central i els grans partits d'àmbit estatal serien capaços de dur a terme. De bell antuvi, les patronals van invocar la "unitat de mercat" a fi de subministrar municions als jacobins de sempre i als neocentralistes d'última collita i, per part seva, els grans cossos i els mandarins de la casta dominant a la funció pública van posar en marxa una sèrie de paranys destinats a avortar, laminar, retallar, aigualir o erosionar les potestats estatutàries. És, doncs, des de la complicitat entre l'alta Administració centralista i els empresaris situats a la proximitat dels poders públics que practiquen tota mena de maniobres destinades a buidar de contingut un autogovern susceptible de posar en perill alguns elements de la sòlida trama d'interessos que s'ha anat teixint de manera inalterable per damunt de les conjuntures polítiques.

Els alts jerarques de l'Administració tenen moltes barraquetes i amaguen la realitat de forma deslleial al Govern autonòmic, mentre maquinen constantment unes fórmules que vagin perpetuant els privilegis cortesans i centralistes. Amb el títol d'"España: por un Estado federal", l'Associació de Funcionaris ja va publicar un llibre signat pel col•lectiu Javier de Burgos (autor de la divisió provincial de l'Estat), que representava un torpede a la línia de flotació del model autonòmic. Conscients que l'autogovern de Catalunya havia durat del 8 de maig de 1980 fins al 23-F de 1981 i que, des de la Corona (que l'endemà del tejerazo només va convocar les forces polítiques nacionalistes espanyolistes amb exclusió de les perifèriques) fins al Tribunal Constitucional, tot l'aparell estatal apuntava a la marxa enrere i la pretesa harmonització de loapetes com a subterfugi per a la recuperació de competències. Els grans buròcrates saltaven a la palestra com a bel•ligerants. Aportaven una doctrina que convertia les competències exclusives en compartides, encreuades, cooperatives i no excloents. Ensenyaven les tècniques de traspassar cistells buits, atribuir jurisdicció sense dotació pressupostària, retenció de matèries pel procediment del canvi de nom o fusió de dos serveis diferents, retenció en mans centrals de tota qüestió relacionada amb organismes de nova creació, etc. Per exemple, si el govern autonòmic té atribuïdes les facultats en benestar social (tercera edat) i turisme, el que es fa és crear l'IMSERSO (turisme de la gent gran) i situar-lo al Govern central. Realment, és un gran joc de mans de triler. També van dissenyar camins com el de no complir les resolucions del Congrés dels Diputats, posem per cas, quan, per dues vegades, el Govern central es nega a publicar el secret més ben guardat del regne, és a dir, les balances fiscals. O bé, la via de negar-se a acatar les sentencies del Tribunal Constitucional favorables a l'autonomia, verbigràcia les quatre vegades que s'ha exigit el traspàs dels fons per a la formació professional sense cap resultat.

Si a tot aquest muntatge hi afegim que una llei de bases o una llei orgànica simple prevalguin per damunt d'un estatut, que és un pacte d'Estat aprovat per majoria aclaparadora al Parlament de Catalunya, confirmat després de passar la raspallada al Parlament central i sancionat finalment

per referèndum del poble de Catalunya, pugui quedar a expenses d'allò que decideixin dotze magistrats, que nou vegades sobre deu fallen a favor de les forces centrípetes, veurem fins a quin punt està tot lligat i ben lligat.

Totes aquestes observacions preliminars s'han de tenir presents a l'hora d'explicar els obstacles que s'interposen contra la legítima aspiració de la societat catalana de gestionar les seves infraestructures que, sota la bóta centralista, han estat objecte d'una desídia, una incúria, una negligència i un abandó que asfixien, no solament la futura expansió de l'economia, sinó també el seu normal funcionament a nivells cada vegada menys competitius. Tan senzill com sembla el criteri de l'ius soli, aplicat a tot allò que pertany al nostre territori! Però ja s'ha vist que el mateix president Maragall declara ara que va ser un error la redacció d'un estatut presoner d'una insuperable lectura restrictiva de l'ordenament constitucional.

Autor: Redacció
Redacció

https://gironanoticies.com/noticia/2209-un-estat-trampos.htm